

อ้อยไฟไหม้ชาวไร่ได้หรือเสีย?

อ้อยไฟไหม้ชาวไร่ได้หรือเสีย

ไฟไหม้อ้อยไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือไม่จงใจไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยตนเองหรือผู้อื่นย่อมนำความสูญเสียมาสู่ตนเองและส่วนรวม การเผาอ้อย ผู้เผาอาจคิดว่าได้ประโยชน์ ซึ่งก็เป็นเพียงเล็กน้อยแต่ส่วนที่เสียนั้นมากมายเกินกว่าที่คิด

ข้อเสียและผลกระทบจากการเผาอ้อย

1. สูญเสียน้ำหนักและคุณภาพความหวาน

ความเสียหายจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ

ก. ในช่วงที่มีอากาศร้อน (กุมภาพันธ์ - เมษายน) อ้อยไฟไหม้จะมีการสูญเสียน้ำหนักมากกว่าอากาศเย็น (พฤศจิกายน - ธันวาคม)

ข. การเผาอ้อยขึ้นต้นไว้นานไร้อายุจะสูญเสียน้ำหนักมากกว่าการตัดอ้อยกองค้างไร่ เพราะจะเปลี่ยนน้ำตาลซูโครสในลำอ้อยไปเป็นสารรูปอื่น

ค. พันธุ์อ้อยที่มีคุณภาพหวานมากเมื่อถูกไฟไหม้ทิ้งไว้นานไร้อายุจะสูญเสียความหวานมากกว่าพันธุ์อ้อยที่มีคุณภาพความหวานต่ำ

ง. อ้อยที่ล้มเมื่อถูกไฟไหม้จะสูญเสียน้ำหนักและคุณภาพความหวานมากกว่าอ้อยที่ขึ้นต้น เพราะอ้อยที่ขึ้นต้นจะถูกไฟลวกผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่อ้อยล้มการเผาไหม้จะรุนแรงกว่า

2. อ้อยไฟไหม้จะมีค่า ซี.ซี.เอส. ลดลงเร็วกว่าอ้อยสด

อ้อยที่ตัดทิ้งไว้นานไร้อายุ 72 ชั่วโมงจะยิ่งสูญเสียคุณภาพความหวานมากขึ้น เนื่องจากมีเชื้อแบคทีเรียที่จะเปลี่ยนน้ำตาลไปเป็นสารประกอบอื่น ๆ เช่น กรดแลคติก และเด็ทซ์แทน

3. อ้อยไฟไหม้จะถูกตัดราคา

ตามประกาศของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายให้ตัดราคาอ้อยไฟไหม้ต้นละ 30 บาท

4. มีสิ่งเจือปนมากที่ติดไปกับอ้อยไฟไหม้

อ้อยที่เผาจะมีน้ำตาลเข้มข้นออกมาที่ลำเมื่อสัมผัสกับพื้นดินก็จะมีเศษหิน ดิน ทรายปนเข้ามา

การตัดอ้อยไม่ชิดดินจะทำให้เกิดการสูญเสียน้ำหนักอ้อยที่เหลือค้างในไร่ 0.3-2 ตัน/ไร่ ทำให้สูญเสียรายได้ 225-1,500 บาท/ไร่

แสดงการสูญเสียน้ำหนักอ้อยและรายได้ของอ้อยสด อ้อยไฟไหม้ที่ตัดค้างไร่

วันที่ค้างไร่ (วัน)	การสูญเสียน้ำหนักอ้อย (ตัน)	
	อ้อยสด	อ้อยไฟไหม้
1	0.3	0.6
2	0.6	1.1
3	0.9	1.5
4	1.3	1.8
5	1.6	2.4
6	2.1	2.9
7	2.4	3.3
8	2.7	3.9
9	3.2	4.4
10	3.6	4.9

ที่มา : คัดแปลงจาก สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (2544)

แสดงการสูญเสียน้ำหนักอ้อยรายได้จากคอกอ้อยที่เหลือค้างไร่

ความสูงของคอกอ้อย (ซม.)	น้ำหนักอ้อยสูญเสีย (ตัน)
5	0.3
8	1.0
12	1.5
15	2.0

ที่มา : คัดแปลงจากคิงและคณะ (2546)

5. การเผาอ้อยทำให้สูญเสียอินทรีย์วัตถุบำรุงดินและทำให้ตออ้อยถูกทำลาย

การเผาอ้อยทำให้การอุดมสมบูรณ์ของดินลดลง 5-10 เปอร์เซ็นต์ต่อปี และทำให้โครงสร้างของดินไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของอ้อยเช่นดินแน่นทึบ หน้าดินแห้งอ้อยจะงอกช้ากว่าปกติหรือไม่งอกเลย การเจริญเติบโตช้า ไร่ต่อได้ไม่นานทนทานต่อสภาพแห้งแล้งได้น้อย

6. เสียค่าใช้จ่ายการดูแลรักษาอ้อยเพิ่มขึ้น

ทำให้ต้นทุนการซื้อสารเคมีกำจัดวัชพืชและให้น้ำไนโตรเจนอ้อยเพิ่มขึ้นประมาณ 700-1,000 บาท เนื่องจากมีวัชพืชขึ้นมากและเกิดการสูญเสียความชื้นในแปลงอ้อย ได้ง่าย เพราะไม่มีเศษซากใบอ้อยคลุมดิน

7. ทำลายแมลงที่เป็นประโยชน์

แมลงที่ช่วยควบคุมและกำจัดแมลงศัตรูอ้อยจะถูกทำลายทำให้เกิดการระบาดของแมลงศัตรูอ้อยเช่น หนอนกอ เป็นต้น

อาการของต้นอ้อยที่หนอนกอเข้าระบาด

หนอนกออ้อย

แมลงหางหนีบ

แมลงหางหนีบเป็นแมลงที่กินใบหนอนกออ้อยจะถูกทำลาย

8. ทำลายสิ่งแวดล้อม และตลาดน้ำตาลอาจถูกจำกัด

ควันและฝุ่นละออง PM 2.5 จะทำลายสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดมลภาวะทางอากาศทำให้เป็นอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ประเทศที่พัฒนาแล้วนำมาเป็นข้ออ้างงดซื้อน้ำตาลไทยอ้อย 1 ตันรถบรรทุก 10 ล้อ (ที่ 22 ตันอ้อยต่อคัน) จะมีปริมาณธาตุอาหารของปุ๋ยในเศษเหลือทิ้งใบแปลง (ส่วนที่ไม่ได้เข้าโรงงานดังนี้)

ไนโตรเจน	10.5 ก.ก.	=	ปุ๋ย 21-0-0	50 กก.
ฟอสฟอรัส	1.0 ก.ก.	=	ปุ๋ย 0-46-0	9.5 กก.
โพแทสเซียม	14.4 ก.ก.	=	ปุ๋ย 0-0-60	28.8 กก.

(สุรเดชและผกาทิพย์, มปป)

246 หมู่ 13 ตำบลปรีอ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ 32140
 โทรศัพท์: 0-4450-1980-13 โทรสาร: 0-4450-1907